

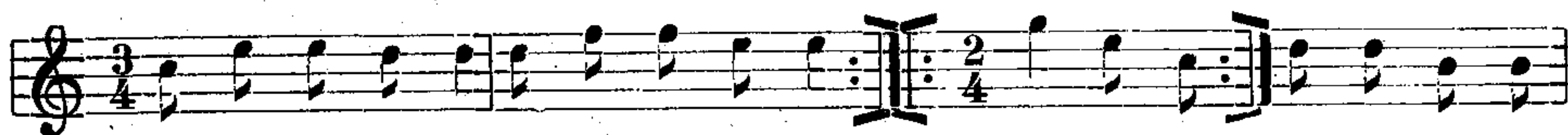
1042.

Od Vsetína.

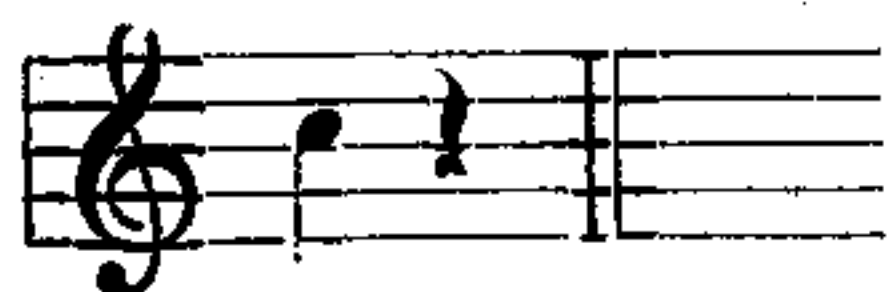
Žádný člověk neví,
co musí sedlák vystát:
ve dně musí na robotu
a v noci sečku chystat.

V nedělu jde do kostela,
kněz mu tam peklem hrozí,
odpoledňa do hromady,
a fojt ho v kladě vězí.

1043.

Co ti sedlá - ci vystát muse - jí ru - ba - jí a u - kláda -
že panské drva dě - lat muse - jí se - ka - jí

jí.

Co ti sedláci vystát musejí,
že panské drva dělat musejí,
rubají, sekají a ukládají.

Když se v pondělí začne robota,
tu sedlák neví, kdy je sobota,
každý den, přes týden, trvá ta psota.

Přijde neděle, burmistr křičí:
hej, sedláče! plať kontrbucí!
pošlu ti vojáka exekucí.

Sedlák se krčí, hlava ho bolí,
v kapci se macá, krejcara není,
uprodá kus lúky, zas sena není.

Selka naříká, ach, Bože milý!
za časy nastaly, za časy nyní
co to nastaly za časy nyní.

Jaké jsem měla, pěkné rubáče,
už jsem jich dala na pomývače,
už nemám jiného, jen samé švance.